

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 5 Noemvrie st. v.

Organul din Arad al partidului guvernamental, „Aradi Közlöny“, exprimă sentimentul de uimire, pe care scirea despre înființarea unui nou institut de credit l-a produs în cercurile, pe care le reprezintă.

De ce acest nou institut? — se întreabă guvernamentalii din Arad.

Nu sînt în Arad destule institute de credit? — Chiar dacă n'ar fi destule, de ce Români să înființeze unul ei între ei? De ce să se accentueze deosebirea de naționalitate chiar și pe terenul economic?

„În Ardeal, — încheie apoi „Aradi Közlöny“, — antagonismul între Români și Maghiari s'a ivit în o formă mai acută, dar' tendența separatistă nu a trecut până acum și asupra Terii-Unguresci. Nici că e de trebuință, mai ales aici în comitatul Aradului, ca să ne grupăm după naționalități chiar și în ceea-ce privește interesele economice. Acusările, pe care Românii din Ardeal le aduc contra domnilor de Unguri, — nu cercetăm de astă-dată cu cât temei, — aici în Țeara-Ungurească nu se pot face.

„În Arad și în comitatul Aradului a existat între Români și Maghiari totdeauna o bună înțelegere; inteligența celor două naționalități de asemenea trăiesc în bune relațiuni. Rău face dar' acela, care-și dă silință să slăbească în ori-și-ce direcțiune aceste bune relațiuni, când putem să procedem cu puteri unite pentru îmbunătățirea intereselor economice, și când, precum am vădit, s'a pornit și la noi o mișcare pentru înființarea unei reuniuni de credit și în curînd vom ajunge la realizare.

„Ear' dacă cineva ar pute dovedi, că mai e trebuință de vre-un institut de credit, să ecase la iveală cu proiectul lui și dacă va fi capabil de viață, va câștiga fără deosebire de naționalitate sprigul cercurilor chemate la aceasta prin pozițiunea lor socială ori prin cea materială, și nu va fi nevoie să țină întru-niri cu excluderea publicității, cum a fost cea de mai deună-și, despre care numai cu încungiur, din diarele române ultraiste, am primit scire.

„Nici chiar în formă de institut de credit nu e permis să se semene aici neghină, și vom privi cu ochi neîncredători la cel ce începe asemenea lucruri.“

Vorbesc frumos guvernamentalii din Arad; pagubă numai, că termină cu o amenințare.

Nu sîntem autorizați să ne rostim în cestiunea aceasta, cum nu am fost nici autorizați să publicăm scirea despre cele-ce s'au făcut la Arad pentru înființarea noului institut de credit. Am adus scirea aceasta, fiindcă ne simțim datori a informa publicul despre cele-ce se petrec și a ne da silința, ca să fim și noi înșine totdeauna bine informați. Și fără îndoială colegii nostri dela „Arad“ nu se laudă, când mărturisesc, că abia din diarele române, care apar în orașe depărtate, au aflat ceva despre cele-ce se petrec în cercurile române din Arad.

Această mărturisire are înainte de toate importanța, că prin ea se recunoaște în mod implicit, că cercurile, pe care le reprezintă „Aradi Közlöny“, nu se bucură la Români de încrederea, pe care o inspiră cercurile, pe care le reprezentăm noi. Celor dela „Aradi Közlöny“, care sînt cu totul apropiați, nu li s'a spus ceea-ce noi am știut încă acum șese săptămîni, cu mult mai înainte de a fi comunicat și publicului celui mare scirile ce aveam.

Și în aceasta consistă răspunsul firesc la întrebările puse în coloanele diarului „Aradi Közlöny“.

Institutele de credit se întemeiază prin încredere și lucrează în vîrtutea încrederei, de care se bucură cei ce le întemeiază și susțin.

Nu un institut național românesc se înființează în Arad, ci un institut, care apelează la încrederea unei anumite părți din publicul aradan, cea română. Românii, oameni de o fire mai mult ori mai puțin prepuehnică și puțin înaintați în cultură, nu prea se folosesc de institutele de credit, care există și nici că înțeleg din destul importanța acestor institute. Când au bani prisositori, nu știu ce să facă cu ei, ear' știu cum au trebuință de bani, nu prea știu cum, unde și în ce fel au să se împrumute.

Și este fără îndoială în interesul comun, ca să străbată și între Români mișcarea economică, pe care o produc și

ajută institutele de credit. Nu e un interes particular românesc, ci unul general acesta.

Pentru-ca să străbată însă și între Români mișcarea, trebuie să se pună în fruntea ei oameni, care se bucură de încrederea Românilor. Căci numai unor asemenea oameni le vor îndreptă Români economiile lor fără de nici o temere, numai dela asemenea oameni se vor împrumuta fără de grije. Nu Români dar', ci oameni, care se bucură de încrederea Românilor, sînt aceia, care au luat inițiativa, și dacă sînt în Arad și în comitatul Aradului Maghiari, Germani ori Israeliți, care se bucură de încrederea Românilor și vor și ei să spriginească întreprinderea folositoare, sîntem siguri, că vor fi primiți cu brațele deschise. Căci nu e aici vorba nici de politică, nici de naționalitate, ci de o întreprindere curat economică, de un aședăment de utilitate publică.

În cercurile, pe care le reprezintă „Aradi Közlöny“, se scie prea bine, că între inițiatorii noului institut de credit sînt oameni, pe cari din punct de vedere politic și național îi combatem cu toată asprimea, îi detestăm. Și avem cuvinte de a ne teme, că oamenii acestia vor abusa de încrederea, ce inspiră, și de influența ce li se asigură prin noul institut contra intereselor noastre naționale așa cum le înțelegem noi.

Nu însă de aceasta e vorba. Vorba este, dacă ei sînt ori nu oameni onorabili, dacă merită ori nu încredere în materie de afaceri economice. Și dacă voim să ne păstrăm reputațiunea de oameni de bună credință, trebuie neapărat să răspundem: Românii pot să aibă încredere și în acestia, fiindcă onorabilitatea lor e pusă mai presus de ori-și-ce bănuială, fiindcă după cea mai bună a noastră convingere ei pot greși, dar' sînt incapabili de a înșela pe cei-ce vor să aibă încredere în ei.

De ce nu fac și colegii nostri dela „Aradi Közlöny“ tot astfel?

Pentru-că, din nenorocire pentru noi toți, Maghiarii pun interesele de politică dîlnică mai presus de toate și se spărie de ori-și-ce întreprindere, din care poate să rezulte ceva pentru dezvoltarea, fie chiar și numai economică, a Românilor.

Revistă politică.

Sibiiu, 5 Noemvrie st. v.

La inițiativa contelui Iuliu Andrassy s'a ținut alaltăieri seara la casa ministrului-president Tisza o conferență confidențială a acelor membri din comisiunea delegațională pentru afacerile externe, care aparțin partidului guvernamental. O anumită hotărîre nu s'a luat cu acest privilegiu, dar' din câte au putut străbate în afară despre cele-ce s'au pertractat acolo se poate concluda, că cercurile delegaționale atribuie o mare importanță discuțiunii ce a urmat ieri în sînul comisiunii delegațiunii ungare. Contele Andrassy s'a fi accentuat de repetate-ori ceea-ce a spus-o și în comisiune, că el nici pe departe nu va pleda pentru o politică, care eventual ar aduce cu sine un războiu. Expunerile cam lungi ale exministrului Andrassy au făcut o impresiune oare-care asupra celor de față și se dice, că unii delegați, precum e și contele Eugen Zichy s'îi fi secundat. Se pare, că în cercurile guvernamentale ungare se privește de sosit momentul, de a renunța la neutralitatea lor de până acum și de a lua o atitudine hotărîtă. Așa se vorbește mai departe, că cel mai fidel interpret al ideilor ministrului-president ungar, delegatul Ludovic Csernátory a pășit deja în conferența de alaltăieri cu cea mai mare căldură și energie în contra ori-cărei politici aventurioase și s'a declarat pe deplin solidar cu procedura rezervată, circumspectă și prudentă a contelui Kálnoky în ceea-ce privește executarea programului dezvoltat în dieta ungară decătră ministrul-president Tisza. Un războiu cu Rusia, să se fi exprimat acest delegat, n'ar fi avantajos pentru Ungaria nici chiar în cazul unei biruințe, deoarece-rasa maghiară se desvoaltă încetîșor și ar trebui de două-ori să se gîndească, până ce se va rezolvî a-și jertfi floarea tinerimii sale. Ministrul-president Tisza încă să fi luat de vre-o două-ori parte la discuțiune și să se fi declarat totdeauna în-

Foiața „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

Actul al treilea.

(Urmare.)

Scena IX.

Harpagon, Mărioara, Frosina.

Harpagon. — (Cătră Mărioara.) Nu te jigni, frumuseța mea, că vin să mă apropiu cu ochelarii pe nas. Știu prea bine, că farmecile-ți isbesc îndestul ochiul omenesc, cu de prisos străbat la vedere prin ele însăși și că nu mai e trebuință de ochelari spre a le cuprinde cu privirea: dar' în sfîrșit, cine voiesc să privească mai cu din adins un luceafăr, își pune un ochian, și eu susțin cu trup cu suflet, că mata ești un luceafăr, dar' un luceafăr, cel mai frumos luceafăr dintre toți luceferii din țeara luceferilor Frosina, ea nu răspunde nimic și nu arată, pare-mi-se, nici un fel de bucurie de a mă vedea.

Frosina. — E încă prea surprinsă: apoi fetele tinere totdeauna se sfîesc a spune numai decît ceea-ce simt.

Harpagon. — Ai dreptate. (Cătră Mărioara.) Eată, și fîica mea ce vine să te salute, nititica mea frumoasă.

Scena X.

Harpagon, Elisa, Mărioara, Frosina.

Mărioara. — Îmi împlinesc, domnișoară, cam târziu datoria de a veni să te văd.

Elisa. — D-ta ai făcut ceea-ce eu ar fi trebuit să fac; mie 'mi-s'ar fi convenit să fac începutul.

Harpagon. — O vedeți, cât e de mare; dar' buruiana crește iute.

Mărioara. — (Cătră Frosina.) Ce om nesărat!

Harpagon. — (Cătră Frosina.) Ce dice frumuseța?

Frosina. — Dice că îi pareți minunat.

Harpagon. — E prea multă onoarea ce-mi faceți, scumpul meu juvaer.

Mărioara. — (La o parte.) Ce dobitoc.

Harpagon. — Prea mult mă îndatorăți prin asemenea simțeminte.

Mărioara. — (La o parte.) Nu pot să-l mai sufăr.

Scena XI.

Harpagon, Mărioara, Elisa, Cleant, Valeriu, Frosina, Bob-de-ovės.

Harpagon. — Eată și fiul meu, care vine să 'ți-se înfățișeze.

Mărioara. — (Cătră Frosina.) Vai, Frosino, ce întâlnire! Acesta e tocmai tînerul de care-ți vorbiam.

Frosina. — Întîmplarea e minunată.

Harpagon. — Văd că ești uimită de a afla, că am nise copii atât de mari; în curînd însă am să mă desfac și de unul și de altul.

Cleant. — (Cătră Mărioara.) Ca să vă spun adevărul, Domnișoară, aceasta e o întîmplare, la care fără îndoială că nu mă așteptam; și am fost prea uimit, când taică-meu 'mi-a făcut împărțire despre hotărîrile ce a luat.

Mărioara. — Tot aceasta pot să vi-o spun și eu: aceasta e o întîlnire neprevădută, care m'a surprins tot ca pe d-voastră; și nu mă așteptam deloc la o asemenea aventură.

Cleant. — E adevărat, Domnișoară, că taică-meu nu putea să facă o mai frumoasă alegere și că simt o prea viuă bucurie avînd onoare de a vă vedea; dar' cu toate acestea nu vă pot îndreptă, că mă bucur sciind că v'ați putut hotărî să primiți a-mi fi mamă mașteră. Vă mărturisesc, că 'mi-ar fi prea greu acest compliment; dați-mi voie să vă spun, că acesta e un titlu, pe care nu vi-l doresc. Aceste cuvinte ar pute să le pară unora cam grosolane; sînt însă îndreptă, că d-voastre îndeosebi le veți înțelege cum se cuvine, că d-voastre nu vă scapă din vedere, cât de mult trebuie să mă jignească această căsătorie, că, sciind cine sînt, vă este cunoscut, că de mult ea isbesce în interesele mele și că-mi veți da voie a vă mărturisi, cu încuviințarea tatălui meu, că dacă lucrurile ar atîrna de mine, această căsătorie nu s'r încheia nici odată.

Harpagon. — Ia poftim un compliment pe cât se poate de nerușinat! Frumose mărturisiri mai are să facă!

Mărioara. — Eară eu, ca să vă răspund, am a vă spune, că lucrurile sînt prea de

o potrivă, și că, dacă d-voastră sînteți jignit de a mă ave drept mamă mașteră, pe mine, fără îndoială, nu mai puțin mă supără gîndul, că aveți să-mi fiți fiul mașter. Nu credeți, mă rog, că eu stăruin să vi se pregătească această nedumerire. Prea mult m'aș mîhni sciind, că vă fac această supărare: și dacă nu aș fi silită de o putere neîmblîndită, vă dau toată îndreptă, că nu 'mi-aș da învoirea la o căsătorie ce vă amărește dîilele.

Harpagon. — Are toată dreptatea: la un compliment neghiobesc tot astfel de răspuns se cuvine. Frumuseța mea, îți cer iertare pentru nerușinarea fiului meu; e încă un tîner neghiob, care nu simte urmările cuvintelor ce rostesc.

Mărioara. — Vă mărturisesc, că nu mă simt cătuși de puțin atinsă de cele ce-mi grăi; din contră, mă bucur, că m'a lămurit astfel asupra adevăratelor sale simțeminte. Îmi plac asemenea mărturisiri din partea lui, și dacă ar fi vorbit altfel, l-aș prețui mai puțin.

Harpagon. — E prea multă bunătatea ce-i arătați, vîind să-l desvinovățiți astfel pentru greșelile lui. Cu timpul se va face mai înțelept și veți vedea, că-și va schimba simțemintele.

Cleant. — Nu, taică, eu nu sînt în stare de a mă schimba, și rog pe domnișoara să o creadă aceasta.

Harpagon. — Ia vedeți ce îndărătnicie! o începe încă mai pe față.

Cleant. — Nu cumva ai cere să-mi calc pe inimă?

tru toate solidar cu politica contelui Kálnoky. Între altele dl de Tisza s'ar fi îndrumat și la aceea, că o slăbire sau chiar o sguduire a poziției contelui Kálnoky între toate împregiurările ar fi egală cu un atac în contra propriei sale persoane, pentru-că după-ce el în calitate sa oficială a făcut și aprobat aceeași politică, ar trebui să privească ori-ce atac în contra aceleia de un atac îndreptat în contra sa și după firea lucrului ar trebui să tragă și consecuențele ce rezultă din acela.

Va să dică, ministrul-president Tisza ar fi gata a pune alătura cu ministrul Kálnoky cestiunea de încredere. Până acolo însă nu o să ajungă lucrurile, fiindcă după cele experiate la această conferență confidențială e aproape sigur, că delegațiunea ungară va lua spre sciință cu o majoritate covârșitoare expozitul ministrului de externe Kálnoky.

Cu toate aceste situația nu se pare a se fi domolit. Chiar împregiurarea, că ministrul ungar Tisza se declară solidar cu contele Kálnoky și că ieri contele Andrássy s'a mulțumit cu explicațiile lui Kálnoky, e mai puțin capabilă a ne dumeri asupra situației, știut fiind de ce limbajul s'a folosit dl Tisza când cu răspunsurile la interpelațiunile ce i-s'a făcut în dieta țerii cu privire la cestiunea bulgară, și cunoscând în general politica anti-rusească a contelui Iuliu Andrássy.

Foile rusești au știut ceti printre știrile expozitului contelui Kálnoky și declară, că discursul lui a mers cu un pas mai departe, decât discursurile lui Smolka și Tisza.

„Novosti“ scrie, că Kálnoky ca și toți ceilalți e foarte sincer, numai Rusia se genează să-și exprime franc dorințele, cu toate că discursul cum e și al lui Kálnoky pun la îndoială folosul reservei. E foarte îndoielnic, dacă Rusia va mai merge din nou la Berlin. Lucrurile trebuie luate așa cum sunt și trebuie recunoscut, că declarațiile lui Kálnoky înseamnă o nouă ordine. Nu e sigur, dacă diplomația află de oportunitate a cere explicații asupra celui discurs, opinia publică însă așteaptă un răspuns și anume o clară și reală dovadă, că amenințări nu înfricoșează. Trebuie să se accentueze apăsarea poporului rusesc, de a-și apăra vrednicia națională chiar și în contra întrergerii Europei... Dacă diplomații austriaci vorbesc deja un asemenea limbaj, în fața pregătirilor de război austriace acuși nu va rămâne altceva, decât mobilizarea rusească.

„Novoe Vremia“ numește discursul clevetitor și nehotărât. Kálnoky e un rău discipul al ministrului Salisbury. Despre atitudinea Austriei precum și despre misiunea lui Kaulbars el are două, trei păreri. El asigură pe Rusia de prietnia Austriei, înșirând totodată drept împunătură, ba drept amenințare toate puterile, care vor interveni pentru Austria. Se poate întâmpla, că Rusia din două calamități alege pe cea mai mare. Un distins reprezentant al ideii slavofile ne-a asigurat deunăzi, că Rusia ar trebui să prefere un război în contra Austriei unei ocupațiuni a Bulgariei. Războiul în contra Austriei e mai greu, dar mai popular și pentru Slavi potrivit, de a rezolva prelungă cestiunea bulgară toate celelalte cestiuni, ce stau în legătură cu aceea. Această părere ne vine aminte

Harpagon. — Tot mai urmează! Nu ai de gând să schimbi odată vorba?

Cleant. — Prea bine! dacă voiesci și voiesci să vorbesc într'alt fel: Dă-mi voie, domnișoară, să mă pun aci, în locul tălui meu, și să-ți mărturisesc, că n'am vădut în lume nimic atât de dragălaș ca d-ta; că nu-mi pot închipui nimic ce ar fi de o potrivă cu fericirea de a-ți fi drag, și că a fi soțul d-tale este o glorie, o fericire pe care o pun mai presus de soarta celor mai puternici stăpânitori de pe pământ. Da, domnișoară, fericirea de a te ave drept soție este, după gândul meu, cea mai frumoasă soartă, de care un om poate să aibă parte în viață, singurul țel al ambițiilor mele. Nu e nimic ce nu aș fi gata să încerc spre a dobândi un dar atât de prețios, și cele mai puternice greutăți...

Harpagon. — Mai domol, fiul meu, mai domol — dacă se poate.

Cleant. — E un compliment, pe care îl făcui d-șoarei pentru d-voastră.

Harpagon. — Ia mai lasă-te! am și eu o limbă, ca să mă tâlmăcesc și nu simt trebuința de un mijlocitor ca tine. Dar' haid', aduceți scaune.

Frosina. — Nu, e mai bine să eșim numai decât în țerg, ca să ne întorcem mai în curând și ca să avem apoi destul timp de a mai sta de vorbă.

Harpagon. — (Cătră Bob-de-ovės). Pu-neți caii la trăsură. (Va urma.)

la discursul lui Kálnoky. Nehotărârea și înțelesul dublu al discursului nu sunt garanții solide pentru pace.

„Journal de St. Pétersbourg“ constată cu regret, că în sfârșit a vorbit și contele Kálnoky. Fiecare guvern, — dice numita foaie — se îngrijesc de propriile sale interese; dacă însă două imperii învecinate vor o bună înțelegere, atunci ele își datoresc împrumutat o așteptare pretinoasă și justă a intereselor lor. Contele Kálnoky a expus vederile Austro-Ungariei; mai rămâne acum a sci, cum are el de gând să le împreune cu schimbarea de idei pentru crearea acestei bune înțelegeri, precum și cu speciala poziție a Rusiei cu privire la jertfele ce le-a adus pentru Bulgaria. Acest jurnal încheie dicând, că aceste întrebări cad în domeniul diplomației și că el se reține de a judeca mai departe, ca să nu amărăscă situația.

În general modul cum tractează presa rusească cestiunile pendente nu ne îndreptătesc de loc a fi optimisti. Vorbind despre alegerea principelui Nicolae din Mingrelia, „Grașdanin“ dice, că aceea e foarte norocoasă. El ar fi un om inteligent și de inimă și posedă multe aptitudini, ba el ar apărea ca o încarnare a ideii unei dezvoltări definitive a cestiunii bulgare. Alegerea lui ar oferi toate avantajele unei ocupațiuni, fără de a face de lipsă însăși ocupațiunea. Decum Nicolae Dadian va intra în Bulgaria cu o suită rusească, cu un ministru de război rusesc, cu ofițeri rusești, cu vre-o câteva batalioane de Cazaci, — constituția bulgară trebuie să fie înlăturată.

Expozeul ministrului Kálnoky.

(Urmare și fine.)

Contele Adalbert Apponyi: Asupra politicii guvernului nostru privitoare la afacerile orientale, ne zac înainte un șir lung de declarațiuni, din care rezultă următoarele puncte principale, care sunt totodată motivele conducătoare ale acestei politici: Mai întâiu s'a amintit de repeșite-ori, anume că s'a statorit ca temei sau pivot al poziției noastre în afară, alianța noastră cu Germania; a doua a declarat ministrul de externe după întrunirile celor trei împărății la Schiernevițe, că aceste trei împărății s'au unit a considera ca basă a politicii lor: respectarea tractatelor; a treia s'a fost designat în declarațiunea ministrului-president ungar ca țință a politicii noastre: susținerea individualității și a independenței statelor balcanice, și la aceasta s'a mai adaus: fie-ce protectorat particular, fie-care intervențiune armată, care nu e basată pe tractate, precum fie-ce împărțire a puterii între noi și Rusia sunt excluse. El (contele Apponyi) a avut intențiune de a pune întrebarea, cum se pot aduce în consonanță faptele întâmplate în țările din urmă cu aceste principii conducătoare? El a găsit însă răspunsul la această întrebare în acea deosebire, care o a făcut ministrul între schimbări durabile și stări trecătoare; o critică la această deosebire o va face la timpul seu, întrebarea însă nu o va pune acum. Dar' trebuie să pună o altă întrebare. Ministrul încă a mărturisit, că procedura Rusiei învoalvă mai multe violări de drept: cum sânt aceste lucruri compatibile cu hotărârile dela Schiernevițe, în care toate trei puterile au acceptat de basă a politicii lor respectarea tractatelor; și mai poate să existe această convențiune după-ce Rusia s'a lăpădat de ea într'un mod atât de flagrant? Ministrul se spriginesce pe asigurările verbale ale Rusiei, dar' faptele Rusiei stau în contradicțiune cu cuvintele exprimate, și apoi unde nu consună cuvintele cu faptele, totdeauna faptele au greutatea cea mai mare. Și apoi zace în pofa Rusiei de a lungi fiecare definitiv în Bulgaria cât va voi, căci în sfârșit pentru restabilirea ordinii acolo e vorba de două cestiuni, de alegerea principelui, și de regularea cestiunii rumeliote. Pentru ambele trebuie însă cerut consimțământul Rusiei și dînsa poate denega acest consimțământ până când va voi. Dacă până atunci nu i-se va pune stavilă Rusiei poate dînsa să lucre după plac și poate să lungească până în infinit rezolvarea cestiunii.

O altă întrebare a contelui Apponyi se referesce la raportul nostru cu Germania. Și dînsul află de tot neoportun a tot reveni la această cestiune, dacă nu s'ar ivi nimic, prin ce să devină revenirea oportună. Dacă însă se află fapte, care deșteaptă îndoieli drepte, atunci e îndreptățită întrebarea. Ca astfel de fapt amintesc contele Apponyi, că consulul german n'a fost de față la întimpinarea principelui Alexandru, când a venit acesta a doua oară la Sofia, mai departe s'a alăturat reprezentantul Germaniei nisuițelor rusești, de a scăpa pe trădători etc. etc. Dînsul roagă pe contele Kálnoky, a se declara, cum e

posibilă o astfel de divergență între atitudinea noastră și ceea a Germaniei față cu Rusia, dacă mai există raportul intim între aceste două puteri?

Ministrul de externe, contele Kálnoky: Cele două cazuri, care le amintesc contele Apponyi, nu i-se par ministrului îndestul de ponderoase, pentru a motiva o pretinsă diferență între vederile principale ale guvernului german și austro-ungar în ceea-ce privește cestiunea bulgară. Casul întâiu, că anume a fost de față consulul german, când cu privilegiul revenirii principelui Alexandru în Bulgaria, e în sine de o natură neînsemnată. Ce privește punctul al doilea, anume pretinsa demarcă a reprezentantului Germaniei în favorul trădătorilor bulgari, aici zace o eroare. Căci nu e adevărat, că ar fi luat consulul german precum și consulul austro-ungar vre-o demarcă, pentru a scăpa conjurații de pedeapsă. Lucrul stă de tot altcum, și anume a avertisat regenta bulgară, de a executa mai mulți ofițeri, cu un cuvânt a se feri de un pas pripit. Ministrul nu poate cu privilegiul acesta, decât a repeta din nou, că deși s'a câștigat apariția, prin vre-o câteva exagerațiuni ale unor diare germane, că Germania s'a întrepus pentru interesele rusești și în contra celorlalte interese, dînsul nu o poate dovedi aceasta prin nici un fapt. Răspunde apoi la observarea contelui Apponyi privitor la atitudinea Rusiei, că procedura unor organe rusești în Bulgaria, contrădice de bună-seamă, deși nu textului tractatelor, dar' însuși trebuie pus pondul pe aceea, că nu se pot crea lucruri durabile și nereparabile, cari ar jigni interesele noastre și cele ale Europei. După dînsul ar fi o politică greșită, a procedea cu o acțiune diplomatică, în ori-ce cas singuratic de incidență.

Contele Eugen Zichy crede, că ministrul de externe l'a înțeles rău pe contele Apponyi, căci întrebarea pusă de contele Apponyi, nu privește timpuri mai târzie, ci se referesce la acel cas de incidență, care a consternat în așa mare măsură pe principele Alexandru — imediat după a doua sosire a lui în Sofia — și l'a adus la convingerea, că dînsul a fost părăsit de către puterile signatare.

Ministrul de externe contele Kálnoky: Dînsului nu numai că nu-i e convenabil, dar' i-e chiar plăcut, a da vre-o câteva deslușiri asupra afacerii acesteia, și prin aceasta a delătura nescari erori, ca-și-când ar fi fost intențiunea guvernului austro-ungar a crea principelui greutăți în exercitarea drepturilor sale de suveran, sau a se întrepune pentru conjurații. (Ministrul cetesce apoi corespondența referitoare la aceste). Declarațiile sale s'au referit întru adevăr numai la cazul de incidență amintit.

Contele Iuliu Andrássy: După-ce s'a precizat programul ședinței de astăzi într'acolo, ca să fie restrinsă ședința numai la puneri de întrebări, și să fie pasă discuțiunea ministrului de externe la ordinea zilei a ședinței proxime, voiesce și dînsul a se ține de acest program, și pune numai o singură întrebare ministrului de externe. Cu toate aceste nu se poate reține a face astăzi încă nescari observări la două puncte din deslușirile ministrului Kálnoky. Ministrul de externe a ținut, că dînsul ar fi dorit, dacă din sinul delegațiunii ungare s'ar fi ivit vre-o manifestare, prin care să se fi dovedit ca minciuni părerile lăpăte, că în Ungaria se doresce războiul numai din motive șovinistice sau din alte motive fără valoare. El mulțumesc ministrului, că acesta a dat delegațiunii ocașiunea, a se exprima asupra punctului acestuia, cu atât mai mult, cu cât un astfel de curent există întru adevăr în Ungaria, și prin acest curent s'ar pute ușor nasce un contrast între noi și cealaltă parte a monarhiei. Primejdiiile, cari amenință din afară, el (contele Andrássy) nu le consideră de așa mari, precum ele sînt istorisite aici și colea. Dînsul ar ține însă de o adevărat pericol contrast între ambele state ale monarhiei, de aceea crede de lipsă a declara nu numai în numele seu, ci în numele întregii delegațiuni, că aici în Ungaria nici un om cu judecată politică matură, nu va dori războiul, că noi toți sîntem pîntruși de convingerea, că pacea nouă ni-e o trebuință, dar' însă o pace întru conservarea deplină a onoarei noastre. S'a ivit aici în țeară o neliniște oareși-care, această neliniște a fost însă fals interpretată ca dorință de război.

Această neliniște purcede de acolo, că i-s'a pus omul întrebarea, că față cu procedura Rusiei, care după însuși declarațiile ministrului, învoalvă în multe părți violări ale dreptului internațional, că noi să permitem astfel de violări singur Rusiei, fără de a pretinde dreptul pentru noi de a comite și noi astfel de violări ale dreptului internațional când ni se va da privilegiul? În cazul cel dintăiu, am acorda Rusiei un drept, care dînsi nu-i compete, ear' dacă noi din par-tenne renunțăm la dreptul acesta, aceasta ar fi o

înjosire proprie, care se va simți dureros aici. Dacă lăsam noi însă, ca Rusia să pășească mai departe pe calea ilegalităților, având în ascuns și noi gândul de a pași pe această cale, atunci trebuie să ne aducă aceste lucruri în curând la o ciocnire. Considerarea aceasta, și nici decum pofa de război e cauza acelei neliniști ale spiritelor, care neliniște acum de un timp îndelungat se poate observa în Ungaria.

A doua observație, care are de a o face referitor la vorbirea contelui Kálnoky, e următoarea: Contele Kálnoky s'a provocat la dînsul spre a testa, că s'au înlăturat cu cea mai mare scrupulositate toate din tractatul de Berlin și din protecoalele alăturate lui, ce ar pute vătămă pe Rusia, sau ar pute ascunde un ghimpe în contra ei. Aceasta e adevărat, dar' din aceasta nu se poate trage consecuența, că ar fi problema monarhiei noastre și a celorlalte puteri sub împregiurările de față, a înlătura asprul contrast, în care se află actual Bulgaria față cu Rusia. Pentru acest scop există numai un mijloc foarte aproape și necondiționat efectiv. Să se abată Rusia dela acea procedere, prin care s'a provocat opoziția Bulgariei față cu dînsa. În anul 1878 au fost împregiurările cu mult mai favorabile pentru Rusia; atunci a purtat dînsa un război pentru eliberarea Bulgarilor, armata sa sta atunci în țeara aceea, administrația era în mîna ei, și cu toate aceste nu s'a abătut congresul din Berlin, a decreta prin dispozițiuni de tot precis formulate, că Rusia are de a preda administrația în mîinile unor comisari numiți de Europa, și că armata sa are de a părăsi Bulgaria într'un timp relativ scurt, cu un cuvânt a se înlătura toate, ce ar semna cu o protecțiune a Rusiei, și să nu rămână nici urmă de o poziție separată a acestei puteri în Bulgaria. Căci puterile voesc de a crea în Bulgaria o adevărată pace, și nu o stare echivocă.

Rusia a subscris dispozițiunile cuprinse în acest tractat, ce dovedesc îndestul, că dînsa nu a privit nimic în el, ce o ar pute vătămă, și că e aplicată a renunța la o politică expansivă, care odinioară o a fost primit. Ce se cere dela Rusia, nu e ceva vătămător, deși — precum dînsul bu-curos admite, — e refluxul unei neîncredere. Neîncrederea nu poate fi însă în politică pentru ni-meni un ce vătămător, căci pe neîncredere se bazează ecuilibrul puterilor, căci totdeauna această neîncredere se exerciază numai față cu cei puternici, și nici odată nu față cu cei slabi. Pentru-ce să ne abatem dar' dela o politică a neîncrederei, și să împăcăm pe Bulgaria cu Rusia, precând am pute să o aducem pe aceasta din urmă simplu la ordine și a o ține la marginile poziției, care fi compete prin tractate.

Și acum vine dînsul la întrebarea, care a voit a o pune ministrului. Nu din pofa de a ave drept, ci de a fi dispensat de o explicațiune prea detaliată, amintesc interpelațiunea, care a pus-o acum sînt 3 șferturi de ani în parlamentul ungar, și la care interpelațiune nu a primit atunci nici un răspuns. Era vorba de atitudinea principelui de Bulgaria față cu Rumelia-ostică. Când s'a precizat atitudinea guvernului din Rumelia-ostică, atunci se gândia lumea la un pașă turcesc, care venia și mergea după porunca Sultanului. Dar' dela un principe bulgar nu se poate aștepta, ca să rămână în decurs de 5 ani guvernor al Rumeliei-ostice. Problema unui principe este, a crea o dinastie, a organiza armata, a regula finanțele; toate aceste fi sînt însă imposibile, dacă drept sferă de activitate i-se mărginesce 5 ani. Despărțirea cea veche între Bulgaria și Rumelia-ostică ne mai putîndu-se acum efectul, starea actuală nu se poate ține, și această cestiune ajunge, pentru a ține criza în permanență. Dînsul întreabă de aceea pe ministrul de externe, ce atitudine voiesce dînsul de a lua față cu cestiunea Rumeliei-ostice? Și dînsul consideră unirea Rumeliei cu Bulgaria, că se ține — precum s'a amintit în mesajul tronului și într'alt loc — de dorințele admisibile ale Bulgarilor, și cred dl ministru, că e cu scop, dacă s'ar lua f lucrare această cestiune mai întâi din partea monarhiei noastre, fără de a aștepta, până-ce această cestiune v fi aruncată din partea Rusiei? Căci în cazul din urmă, vor pute să dică Bulgarii cu u fel de îndreptățire: Austro-Ungaria a voit a ține la *Status quo ante* va să dică la desbinarea Bulgariei și a Rumeliei-ostice, și numai atunci a p răsît această atitudine, când s'a întrepus Rusia pentru uniune. Austro-Ungaria nu e — precum bine dișese contele Kálnoky — un stat balcanic dar' ca un vecin imediat al statelor balcanice, ca mare putere e cu mult mai mult angajată ori-care alt stat. Contele Kálnoky bine dișe când dice, că în Orient avem interese, dar' numai în Orient, căci dacă ne vom mulțumi a asigurarea intereselor noastre în Orient, am luc numai lucru de jumătate. Dar' lucrul principal unei mari puteri e a-și sci câștiga respectul tuturor celor ce trăiesc în nemijlocita ei apropiere

Ministrul de externe *Kálnoky*: 'Mi-am permis deja în desvoltările precedente, a mă provoca expres la declarațiile mele identice din anul trecut, pentru-ca se știe, că uniunea nu lovesc în interesul nostru, și că prin urmare noi nu suntem principial în contra ei. Văd cu satisfacție, că contele Andrassy împărtășește părerea aceasta. N'aș voi însă să stîrnesc speranțe false și trebuie deci să accentuez, că rezolvarea cestiunii, precum se știe, nu ni-se poate nouă singuri și că drept greutatea de căpetenie se dovedește soluția raporturilor față cu Turcia. Anomalia stării, pe care a expus-o contele Andrassy, adevărat că e evidentă și abia ne putem îndoi, că ocupând un principat tronul Bulgariei, el n'ar pune condiția, să se creeze mai înainte în privirea aceasta raporturi clare. Mă tem numai, că nu numai pentru aceste raporturi de drept public încercate, ci preste tot din cauza stărilor actuale din Bulgaria cu greu se va hotărî un principat, care la problema sa ca serioasă, să urmeze unei chemări eventuale.

Iuliu Horváth. În mesajul de tron și în altă parte se vorbește de dorințele Bulgarilor, fără-ca ele să fie însemnate mai de aproape; precum se știe, și generalul Kaulbars a însemnat multe drept dorințele Bulgariei, de care Bulgarii nu vreau să știe nimica. Dînsul în-treabă deci, pe cine-l ține ministrul de competent, de a formula precis dorințele Bulgarilor: Sobrania sau regenta sau vre-o altă instanță?

Ministrul de externe *Kálnoky*: Eu cred că nici un moment n'ar fi mai puțin potrivit pentru o formulare nouă a dorințelor bulgare, ca și cel de față. Dorințele acestea nu sînt nouă și sînt de toți cunoscute, stavila, ce ar trebui să li se pună, e însemnată în mesajul de tron cu „admisibil“. Cercetarea și hotărîrea acestei cestiuni pot urma numai din partea puterilor europene pe baza tractatelor și cu considerația tuturor intereselor și drepturilor respective.

Ludovic *Csernátó* ar ave să pună în sensul cel mai strict al cuvîntului o întrebare de Ți: dacă ministrul de externe are speranță, să vadă în curînd instituit un principat bulgar și dacă în privința personajului acestui principat a urmat vre-o împărțire din Petersburg.

Ministrul de externe *Kálnoky*: Lucrul se are astfel, că Sobrania a ales pe prințul Valdemar și primirea acestuia afirmă acum dela consimțământul regelui de Danemarca. Cu privire la atitudinea cabinetului rusesc se știe numai atîta, că până acum nu s'a făcut vre-o excepție în contra alegerii acesteia. Și din partea noastră s'a lucrat într'acolo, ca pe cât numai se poate să se nomineze un candidat, fiindcă numai prin instituirea neîntârziată a unui principat se poate face capăt încurcării și disoluțiunii tuturor raporturilor din Bulgaria. Deci Rusia a făgăduit, de a eși în curînd cu un candidat, nouă un atare încă nu ni s'a numit decîtă cabinetul din Petersburg.

Sedința s'a încheiat apoi la 2 oare și sedința proximă, în care se va deschide o discuție asupra politicii externe, s'a pus pe Marți la 11 oare a. m.

Situațiunea în Orient.

Sub acest titlu vestitul economist și sociolog belgian, dl *Emile de Laveley* a publicat un articol interesant în foaia engleză „*Contemporary Review*“. Ilustrul autor a trimis articolul acesta totodată și „*Românului*“, de unde îl împrumutăm.

I.

Cine poate să prevadă ceea-ce va eși din situațiunea atît de incurcată și atît de gravă, care continuă a atrage atențiunea Europei asupra Peninsulei-Balkanice? Este întotdeauna pericolul de a juca rîlul de prooroc în ceea-ce privește politica străină, mai cu seamă, când rezoluțiunea supremă depinde de un autocrat, care trăiește retras de lume, și care poate să pună în mișcare un milion de soldați. În privința neputinței de a prevedea evenimentele, dl de Bismarck, precînd se afla la Versailles pe timpul asediului Parisului, a povestit o anecdotă, pe care o găsim în cartea dlui Busch, intitulată: „*Bismarck und seine Leute*“. În momentul, când cearta dintre Prusia și Elveția cu privire la Neuchâtel părea că era să dea naștere la un război, dl de Bismarck, care reprezenta atunci pe Prusia în dieta de Frankfurt, se duse să găsească pe Rothschild și îi dete ordin de a vinde câteva fonduri, pe cari le credea amenințate în cas de conflict. Aceasta este o bună valoare, răspunsu Rothschild, faceți rău de o vindeți. — Sciu eu ceea-ce sciu, adaugă Bismarck; vindeți-le. — După-cum se știe, interveni împăratul Napoleon. Cestiunea privitoare la Neuchâtel se regulă prin bună înțelegere și

Bismarck, care se credea atît de bine informat, își vîndu fondurile cu un preț scăzut. — Aceasta este singura afacere financiară, pe care am făcut-o în viața mea, adaugă Bismarck terminîndu-și istoria. Eram un diplomat tot atît de prost, ca ori-care altul; credeam, că sînt foarte bine informat, și cu toate acestea, prevederile mele fură cu totul desmințite de evenimente. —

Nu mă voi încerca deci de a prevedea ceea-ce ne pregătește un viitor apropiat. Ceea-ce se poate face este, de a ne încerca să punem în evidență interesele diferitelor state angajate în „imbroglio“ oriental. Să vorbim mai înainte de Bulgari. Ceea-ce am Țis bine despre ei în cartea mea Peninsula-Balkanilor, îmi pare că este cu totul justificat prin atitudinea lor în greutățile și încercările atît de amenințătoare prin care au trecut. Surprîși deodată printr-o cursă odioasă, care s'ar pute Țice, că a fost pusă în executare de brigandii de cari este plină Macedonia, ei s'au adunat cu toȚi în giurul principelui care 'i-a condus la luptă și ei 'i-au manifestat iubirea și recunoștința lor. Lăsați în voia întîmplării, prin plecarea nevoită a suveranului lor, s'au opus cu tărie, demnitate și înțelepciune la intrigele, la amenințările și la violențele agenților ruși. Cu toate încercările generalului Kaulbars pentru a provoca turburări, ordinea până acum a fost menținută. Supunîndu-se prescripțiunilor constituționale, regenta a făcut să se procedă la alegeri pentru marea adunare națională, și a răspuns la cerințele și acușările nejustificate ale Rusiei prin nise note tot atît de demne pe cît și de bine întemeiate. Trebuie a spera, că toȚi Bulgarii, și mai cu seamă ofițerii, vor ave destulă demnitate și patriotism, pentru a respinge orice ingerență a străinului și pentru a se grupa în giurul guvernului, care reprezintă țeara lor.

Poporul și armata au arătat atîta curagiu și atîta devotament pentru a respinge invasiunea sîrbă, încît se poate crede, că vor arăta tot atîta curagiu și devotament pentru a se opune coloanelor rusești, cari ar voi să ocupe Bulgaria violînd tractatele și dreptul internațional. Desigur că vor sfîrși prin a fi învinși; dar armata rusească va trebui să vină pe mare; aprovizionarea ei s'ar face cu mare greutate; și armata bulgară făcînd un război defensiv și de „guerillas“ ar pute să prelungească mult timp rezistența lor, până-ce li se va veni în ajutor. Să sperăm că nu vom asista la spectacolul acestei lupte fratricide. Purtarea Rusiei a fost foarte nedibace și în timpul din urmă a devenit odioasă...

În Sîrbia, Rusia a lucrat dela 1820 până la 1840 întocmai după-cum. face astăzi în Bulgaria, și cu aceleași rezultate. După-ce a smuls Turciei semi-suveranitatea principatului sîrb, a voit s'o guverneze după placul ei prin mijlocirea ministrilor și a principelui. Consulul rus dicta voința sa, guvernul princiar n'avea decît să se supună; dar 'i-sa Țuresc cuiva de a fi instrumentul străinului. De aci urmă o rezistență, pe care Rusia se sforță de a o învinge prin toate mijloacele cîștigînd pentru cauza sa pe senatorii influenți, provocînd mișcări populare, sforțînd chiar pe principe de a abdica și de a părăsi Belgradul. Dar' aceasta nu făcu nimic. Simțîmîntul național se arăta cu totul în contra. Sîrbia scăpă de sub influența rusească și astăzi, deși mărirea principatului se datorează în mare parte sîngelui vîrsat în valea Timokului de voluntarii și soldații ruși, regele Milan nu primesce lozincă dela St.-Petersburg.

Aceeași neconsecvență aceeași lipsă de prevedere și în ceea-ce privește intervenirea rusească în Bulgaria. După-ce a liberat-o, 'i-a dat o constituțiune tot așa de liberă și mai democratică chiar decît constituțiunea belgiană. Dar' îndată a început să înțeleagă, că poporul bulgar voiesc să se folosească de libertățile ce 'i-sau dat pentru a se guverna conform cu dorințele și aspirațiunile sale, ear' nu pentru a se supune ordinelor Țarului. Aceasta făcu, ca ea să împingă pe principe să facă o lovitură de stat.

Generalii Kaulbars și Soboloff, cari fuseseră trimiși din Petersburg pentru a guverna țeara, se purtară cu atîta mîndrie și lipsă de condescendență pentru susceptibilitățile principelui și ale Bulgarilor, încît ajunseră a fi scărbiți de toȚi, și chiar de cei cari îi chemaseră. Principele Alexandru îi forță să se retragă. De aci urmă o mare neînțelegere și o mare nemulțumire. Ofițerii bulgari, cari studiau în Rusia, fură rechîamați, și ofițerii ruși, cari erau atașați prelungă statul-major din Sofia, trebuiră asemenea să se întoarcă în țeara lor. Conservatorii și liberalii se reconciliară pentru a pune în aplicare constituțiunea din Tîrnova și pentru a libera țeara de ingerența Rusiei.

Cu toate acestea, acum trei ani, când vizitai Bulgaria, recunoștința către Țarul liberator era încă mare. În case, în hanuri, în toate clădirile publice se vedea portretul împăratului alături cu portretul Principelui Alexandru, și ocu-

pînd de ordinar chiar același loc; dar' atitudinea, ce luă Rusia cînd se puse cestiunea unirii Bulgariei cu Rumelia, sfîrși prin a-i înstrăina toate inimile. Rămîne cineva uimit și întristat cînd vede în *Blue book Turkei* Nr. 1, 1886, cu cîtă hotărîre se opune ambasadorul rus, în conferența dela Constantinopol, la această unire a celor două Bulgarii dorită de întreaga poporațiune, justificată de conveniențele istorice, etnice, geografice și comerciale, și admisă în princip, dela început, chiar de comitele Kálnoky (22 Septembrie 85 p. 19). Numai Rusia, lucru odios, împingea pe Turcia să ocupe milităresc Rumelia, cu risicul de a provoca reinnoirea atrocităților bulgare, măsura extremă, în contra căreia erau toate puterile și chiar Poarta. De unde venia această opunere în contra unei manifestațiuni a voinței poporului, care avea de scop de a reconstitui în parte Bulgaria, pe care o voise Rusia în tractatul dela San-Stefano și pe care, atunci, voise într'un moment s'o apere chiar cu risicul unui război general? Această atitudine era atît de contrară tradițiunilor politicei Rusiei, încît în primul moment, și mai înainte ca să se fi primit instrucțiuni la Filipopol, Rușii se arătară, că sînt pentru o asemenea mișcare.

(Va urma.)

Cronică.

Împărțirea nouă a cercurilor de ingineri supremi s'a terminat Țilele aceste în ministerul pentru lucrările publice. Șef al noului cerc format din cercurile de până acum, Albadajos, Sibiu, Făgăraș și Tîrnava-mare a fost numit (prov.) inginerul suprem din Sibiu Alexandru Harting, în cercul nou format din cercurile de până acum Brașov, Trei-scaune, Cîsik, Odorheiu și Murș-Turda, inginerul suprem din Odorheiu-săcuiesc Adolf Engelmayer, ear' în cercul format din comitatele Cluj, Bistrița-Năsăud, Dobăca și Turda-Arieș a fost numit inginerul suprem din Cluj Iosif Bucsi.

Comisiunea statistică a comitatului Sibiu se va întruni în 19 l. c. după ameaȚi la 4 oare în sala cea mică de ședințe a casei comitatului. Obiectele de pertractare vor fi: 1. Examinarea statistice pagubelor cauzate în anul 1886 prin evenimente elementare sau alte, mai departe a plășilor de Ți pentru lucrul de câmp și de economie în anul 1885/86 și a rezultatului culesului de vîi. 2. Curente.

Garda principală din piața Sibiului în sfîrșit s'a îndepărtat astăzi la ameaȚi spre a fi mutată în casarma de infanterie. Public foarte numeros, ocupînd piața și partea învecinată a stradei Cîsnădiei a asistat la actul atît de îndușător mai ales pentru generațiile mai vechi ale orașului lipsit acum de una dintre vechile sale podoabe. După executarea de trei piese în fața gardei din partea muzicii regimentului de infanterie Nr. 82 steagul a fost dus de o companie a aceleiași regiment sub comanda unui căpitan la locul destinației sale între sunetele muzicii.

Miseria scoalelor din comitatul Hunedoare. În comitetul administrativ al comitatului Hunedoarei inspectorul de scoale Réthi s'a plîns, că multe scoli din comitat nu se pot începe din lipsa învățătorilor; pentru-că după experiențele de până acum învățătorii nu-și primesc regulat lefii și de aceea nu se prea capătă în acele locuri învățători.

„Cultur-egylet“ul în activitate. Activitar filialei „Cultur-egylet“-ului din comitatul Hunedoarei, Oscar Mailand (Maghiar neaoș!) publică în coloanele foȚii maghiare din Deva, „Hunyad“ un apel către populațiunea comitatului, prin care o provoacă la activitate culturală, deoarece comitetul central din Cluj a pus într'o perspectivă de aproape începerea activității culturale. Deja mai multe reuniuni cercuale au adus la cunoscînță trebuințele lor, după care în Certej-Hondol prelungă școala rom.-catolică de acolo ar fi de lipsă încă o sală de învățămînt cu un învățator auxiliar; în Petroseni are să se spriginească industria și colonizarea în scopul consolidării naționalității maghiare. În Rapolt-mare trebuie să se lărgească școala, ca unicul razim al maghiarismului, și să se aplice încă o învățătoare pentru limba maghiară și lucruri de mîna. În Lindina trebuie să se facă o biserică rom.-cat., deoarece cei 70—80 credincioși catolici umblă la biserica gr.-cat. Inspectorul de scoale Réthi recomandă înființarea de 25 asile pentru copii în întreg comitatul, pentru care se recere cîte 80—100 fl. În sfîrșit apelul se plînge, că multereuniuni cercuale nu dau semne de activitate.

Baronul Braun, șeful cancelariei de cabinet al Maiestății Sale Monarhului va merge — precum ne spune o scire din Viena — în pensiune. Rigorositatea inexorabilă a acestui înalt funcționar 'și-a cîștigat puȚini amici, și chiar în cercurile cele mai de frunte ale capitalei Austriei se aflau mulți dușmani de ai baronului Braun. Cu toate acestea trebuie să-i dăm cele ce 'i-se cuvine, și anume, că dînsul a fost un funcționar zelos și conșciențios.

Baron Gustav Heine, înființatorul, proprietarul și redactorul *en chef* al cunoscutului Țiar vienez „*Fremden-Blatt*“ a reposat în Viena Lunia trecută.

Bibliografie. „*Convorbiri literare*.“ Apare la 1-a a fiecării luni. București, 1 Noembrie 1886. Anul XX. Nr. 8. Sumar: Introducere la scrisorile către V. Alexandri (XXVI), de I. Ghica. — Trecătorul, trad. în versuri de N. Volenti, de F. Coppée. — O scriere nouă asupra vechilor noastre aședăminte, de G. Popovici. — Țeara. Odă la Curtea-de-Argeș (poesii), de V. Alexandri. — Țearanii sub Mihai Viteazul, de A. D. Xenopol. — Notițe științifice și literare: Cestiunea continuității Românilor în Dacia înainte Congresului orientalistilor din Viena. Notele și poeziile dlui N. Gane. — Mariei. De Țiua ei. Pe gînduri (poesii), de Ioan N. Roman. — Poesii populare (doine), de Elena Sevastos. — Corespondență. — Bibliografie.

— Societatea academică română „*Junimea*“ din CernăuȚi publică „*Raportul seu anual*“ pe anul al VIII-lea administrativ dela 20 Noembrie 1885 până la 1 Noembrie 1886. — CernăuȚi, 1886.

— „*Amicul Familiei*“. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare în 1/13 și 15/27 a fiecării luni. Gherla, 1/13 Noembrie 1886. Anul X. Nr. 21. Sumar: Babetă. Roman (urmă), de Teochar Alexi. — Sgîrcitul (ilustrațiune). — Idealul pierdut. Novela originală (urmă), de Paulina G. Z. Rovinaru. — La o cochetă (poesie), de V. B. Munteșcul. — Bate vîntul... Cîț de cu drag... (poesii), de Georgiu Simu. — Universitatea din Cotnar și celelalte scoale rom. din secolii XV—XVII (fine), de Dr. Gregoriu Silași. — Catedrala CurȚii-de-Argeș. — FestivităȚile dela Curtea-de-Argeș. — Diverse.

— „*Meseriașul român*“. Foaie pentru învățatură și petrecere, alcătuită pentru meseriași și toȚi iubitori de meserii. Ese la 1 și 15 a fiecării luni. Brașov, 1 Noembrie 1886. Anul I. Nr. 18. Sumar: Industria și frumoasele arte. — Legea pentru meserii din 1884 (urmă). — Primul ajutor în casuri de boale grabnice și nenorociri, până la sosirea doctorului. — Statistica meseriașilor români din Transilvania și Ungaria. — Stipendii și ajutoare din „Fondațiunea Andronic“. — Multe și mîrunte. — Din traista cu minciunile. — Felurite pentru meseriași. — Bibliografie. — Tîrgurile dela 1—15 Noembrie v. 1886. — Posta redacțiunii.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 17 Noembrie n. Comisiunea pentru afacerile externe a delegațiunii ungare. Contele Andrassy vede primejduită alianȚa Austro-Ungariei cu Germania prin alăturarea Rusiei; dînsul contestează, că Rusia ar ave vre-o prerogativă față cu Bulgaria, accentuează că în Bulgaria domnesc stări legale, numai uniunea cu Rumelia ar pretinde o regulare. Kálnoky repetă, că Austro-Ungaria ține la tractatul de Berlin, că autonomia Bulgariei trebuie susținută și că oare-care schimbări acolo s'ar pute întîmpla numai cu consimțământul tuturor puterilor signatare; despre măsura și forma acestor schimbări ministrul astăzi nu se poate exprima. Contele Andrassy se declară mulțumit cu deslușirea ministrului. DiscuȚia s'a amînat pe astăzi.

Întrebat fiind despre raportul de convenție cu România, Kálnoky declară, că acela în toată privința e de cea mai mare importanță și regretă, că nu a succed, ca negocierile asupra unei prolongării convenției comerciale să aibă un rezultat favorabil. Adevăratele greutăȚi adevă n'ar fi fost atît de mari, dar' prin regretabila virire a raporturilor de partid prelungă acele, s'ar fi produs în București o agitație atît de mare în contra convenției comerciale de mai înainte, că acolo dispoziția a devenit cu totul nefavorabilă pentru reîncheierea acesteia. Contele Kálnoky crede, că de atunci încoace s'a întîmplat o anumită întoarcere în opinia publică a României și că în sfîrșit oamenii tot au ajuns la acea convingere, că deși poate fi cineva în stare să cauzeze pagubă unui stat vecin prin o rupere a raporturilor comerciale, nu e însă în stare să se scutească pe sine însuși de o pagubă și mai mare. Ministrul crede, că și la noi în întreaga țeară dispoziția e de astfel, că s'ar oferi cu plăcere mîna spre a lega din nou relațiunile de mai înainte. Actualele negocieri confidențiale se află într'un stadiu, care pune în perspectivă, că se va pute face odată capătul actualei situațiuni, ce nu a dorit-o nici o parte nici ceealaltă.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa

Economic.

Piața din Sibiu, 16 Nov. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.40. până fl. 4.20 sâmbura 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, ovăș 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.60 până fl. 3.70, melașul 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semență de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoră de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sâmb brut fl. 20.— până fl. 24.—, sâmb de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sâmb fl. 42.— până fl. 46.—, săpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fân 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 32 cr. carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 22 cr., ouă 10 cu 22 până 24 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 15 Nov. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 43.½ cr., de mijloc

43.½ cr. până 44.— cr., ușori — cr. până 44.— cr., marfă țerănească, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușoară 40.— cr. până 42.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbeschi grei 40.½ cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.½ cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 17 Noemvrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română . . .	Cump.	8.40	vând.	8.45
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.16	"	1.18

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Noemvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) . . .	Cump.	94.—	vând.	95.½
Rur. conv. (6%) . . .	"	87.7½	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom. .	"	268.—	"	270.—
Banca națională a României	"	1010.—	"	1020.—
Impr. oraș. București . .	"	33.—	"	35.—
Act. de asig. Națională . .	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	101.½	"	102.—
Schimb 3 luni	"	25.13¾	"	—
Societ. const.	"	104.—	"	—
Anr	"	15.50	"	15.¾

Bursa de Budapesta

din 16 Noemvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6% . . .	—
" " " 4%	103.30
" " hârtie " 5%	93.85
Imprumutul căilor ferate ung. .	151.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănațene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hârtie austriacă	84.10
" " " argint austriacă	84.80
" " " aur austriacă	113.50
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
" " " de credit ung.	295.25
" " " " austr.	285.—
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	5.89
Napoleon-d'ori	9.93
Mărci 100 imp. germane	61.45
Londra 10 Livres sterlingi	122.50

Bursa de Viena

din 16 Noemvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6% . . .	—
" " " 4%	103.4
" " hârtie " 5%	92.8
Imprumutul căilor ferate ung. .	151.3
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.4
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănațene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	104.80
" " " croato-slavone	105.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	124.80
Renta de hârtie austriacă	83.85
" " " argint austriacă	85.—
" " " aur austriacă	113.60
Losuri austr. din 1860	138.80
Acțiunile băncii austro-ungare	871.—
" " " de credit ung.	295.—
" " " " austr.	284.90
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.95
Napoleon-d'ori	9.93½
Mărci 100 imp. germane	61.57½
Londra 10 Livres sterlingi	125.70

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 13. Băstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate	de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinul meu Văntură-Țeară. Din nălele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în saful lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor laptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat” de M. Pompiliu; „Petre Cărbăbete” de Ciru Oeconom; „Angelina” de George Coșbuc; „Seara pe deal” de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi” de T. Șerbănescu; „Lumea mare” de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru școalele populare una sută 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.